

ת"פ 16350/04/17 - מדינת ישראל נגד אחמד עליאן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 16350-04-17 מדינת ישראל נ' עליאן

לפני כבוד השופט איתן כהן
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אחמד עליאן

הנאשם

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע לאחר ניהול הליך הוכחות בארבע עבירות גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"). הנאשם זוכה מיתר מהאישומים שיוחסו לו בכתב האישום.

העובדות שבהן הורשע הנאשם בהכרעת הדין

2. בהכרעת הדין הורשע הנאשם בכך שבמהלך עבודתו כמנהל עבודה במוסך עיריית ירושלים בגבעת שאול, גנב סולר מכלי רכב שהגיעו לטיפולו בארבעה אירועים שונים:

א. במהלך חודש אפריל שנת 2014, במועד שאינו ידוע במדויק, רוקן הנאשם ארבעה מכלי סולר מכלי-רכב שהיו תחת טיפולו במוסך העירייה, והניחם במוסך. בסמוך לכך, הזעיק הנאשם למוסך את אחד העובדים הכפופים לו, מוחמד עבד אל-חק, זאת באמתלה שהוא זקוק לעזרתו לשם תיקון תקלה באחד מכלי-הרכב. בהגיע אל-חק למקום, הורה לו הנאשם להתלוות אליו ולסייע לו להעביר את מכלי הסולר מהמוסך לביתו הפרטי של הנאשם, כדי שישמש אותו לצרכי הסקה. הנאשם העביר את הסולר לביתו כשהוא מסתייע לשם כך באל-חק.

ב. באחד מימי השישי של חודש אפריל או חודש מאי שנת 2014, במועד שאינו ידוע במדויק, שאב הנאשם כ-100 ליטר סולר מכלי-רכב שנמצאו במוסך והעבירם למכלים. הנאשם ביקש מאחד מעובדיו לתצפת מבעד לחלון המוסך ולוודא שאיש אינו רואה את מעשיו. הנאשם העמיס את המכלים על גבי רכב של עיריית ירושלים והורה לעובד להתלוות אליו לנסיעה לביתו הפרטי של הנאשם בבית צפאפא, שם הוריד את המכלים.

ג. במהלך חודש פברואר שנת 2015, הגיע לטיפול במוסך, רכב עירייה שמספרו 3692. הנאשם רוקן

כ-90 ליטר של סולר מהרכב, העבירם לשלושה מכלי פלסטיק, העמיסם על רכבו הפרטי ונסע לביתו.

ד. במהלך שנת 2015, במועד שאינו ידוע במדויק, במוסך העיריה, שאב הנאשם למספר מכלים כ-150 ליטר של סולר מתוך כלי-רכב שהובאו לטיפול במוסך. הנאשם העמיס את המכלים על גבי רכב לתיקוני דרך, הורה לאחד מעובדיו להתלוות אליו, ונסע לביתו, שם פרק את המכלים.

תסקיר שירות המבחן

3. תסקיר שירות המבחן הוגש ביום 23.08.2020. כדי לשמור על צנעת הפרט של הנאשם אפרט את עיקרי הדברים בלבד.

התסקיר סוקר את הרקע האישי, המשפחתי, והתעסוקתי של הנאשם. הנאשם בן 51, נשוי ואב לחמישה ילדים. במסגרת לימודיו התיכוניים למד מכוונאות רכב, ולאחר מכן השתלם בתחום זה וקיבל תעודת הסמכה מאיגוד המוסכים. במשך השנים עבד במוסכים לתקופות ממושכות, ובשנת 2000 החל לעבוד בעיריית ירושלים בתפקיד זוט. עם השנים התקדם ובשנת 2013 מונה למנהל עבודה במוסך העירייה. בשנת 2015 הושעה מעבודתו על רקע הליך זה, וכיום הוא אינו עובד. הנאשם סיפר שניסה להתקבל למקומות עבודה אחרים אך נענה בשלילה בשל הסיבה להשעייתו מהעבודה. לדבריו הוא מחזיק גם בתעודת בוחן רכב ורישיון נהיגה למשאית ולאוטובוס.

הנאשם נעדר הרשעות קודמות בפלילים. בהתייחס לעבירה הנוכחית, מסר שהוא מכיר בהכרעת הדין אך על אף האמור בה הוא לא עשה את המעשים שיוחסו לו. לטענתו ברקע לאישומים עומדים קנאה וצרות עין מצד קולגות לעבודה ויחסי עבודה עכורים עמם. הנאשם טען שנעשה לו עוול על רקע סכסוכים אישיים, וכי נפל קורבן להתנכלות מצד חבריו לעבודה. מסר שהוא חש פגיעה בתדמיתו כאדם נורמטיבי ושומר חוק וחש בושה מילדיו. בשל הכחשותיו לא הצליח שירות המבחן לבחון את הרקע לעבירות.

שירות המבחן התקשה להכיר בגורמי סיכון בעניינו של הנאשם. זאת משום שהנאשם הכחיש את העבירות, לא קיבל עליהן אחריות והשליך את האחריות על אחרים תוך שהוא מבטא עמדה קורבנית. הנאשם הציג פסאדה חיובית והתקשה להתייחס למצבי קושי וקונפליקט.

מנגד, כגורמי סיכוי לשיקום, צוינו: יכולות תפקודיות תקינות; גילוי אחריות כלפי תפקידיו, ויכולותיו לשמור על יציבות תעסוקתית; היעדר עבר פלילי; רצון לנהל אורח חיים נורמטיבי ושומר חוק; האפקט של ההליך המשפטי כגורם מרתיע ומטלטל.

לאור האמור בתסקיר, המליץ שירות המבחן להשית על הנאשם ענישה חינוכית שתאפשר לו להמשיך בשגרת חייו. לפיכך הומלץ על **צו של"צ בהיקף נרחב לצד פיצוי כספי ועונש מותנה**. נוכח אי קבלת אחריות למעשים וחרף ההשלכות על העסקתו המקצועית, **לא המליץ שירות המבחן לבטל את הרשעתו בדין**.

טיעוני הצדדים לעונש

4. באת-כוח המאשימה, עו"ד טל זכריה, עתרה להשית על הנאשם עונש בן שלושה חודשי מאסר בעבודות שירות בכפוף להתאמתו לצד מאסר מותנה, פיצוי לעיריית ירושלים וקנס. אשר למתחם העונש ההולם, טענה שזה נע בין מאסר מותנה ועד לשישה חודשי מאסר בעבודות שירות. אשר למיקומו של הנאשם בתוך המתחם, טענה שיש למקמו בחלקו האמצעי של המתחם. בטיעוניה הדגישה את נסיבות ביצוען של העבירות ואת הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מהעבירות. בהתייחס לטיבם של המעשים, טענה שאין מדובר במעידה חד פעמית אלא בניצול של מספר הזדמנויות לאורך תקופה, וכי המעשים הצריכו תחכום, תכנון והסתייעות בעובד שעליו היה הנאשם ממונה. עוד טענה שהנאשם היה היוזם, המבצע העיקרי, והנהנה היחיד מהעבירות, וחרף זאת השליך את האחריות על אחרים תוך שביטא עמדה קורבנית. לתמיכה בטיעוניה הפנתה לפסיקה.

5. עו"ד דודו עמר אשר לימד סניגוריה על הנאשם עתר לבטל את הרשעתו של הנאשם, ולאמץ את המלצת שירות המבחן לעניין רכיבי הענישה שניתן להטיל ללא הרשעה. בהקשר זה טען שהנאשם עומד בתנאים לביטול ההרשעה שכן העבירות שבהן הורשע אינן חמורות ומנגד הרשעתו תביא לתוצאות בלתי הפיכות להמשך חייו - פיטוריו מעבודתו בעירייה ללא יכולת להשתלב בעבודה אחרת. בטיעונו הדגיש שהנאשם אדם נורמטיבי שנקלע למערכת יחסים עכורה עם עובדים אחרים מה שהוביל להפללתו בעבירות. עוד טען שמאז השעייתו מהעבודה עבר הנאשם עינוי דין, וכי ההליך הפלילי טלטל את חייו ופגע בו קשות. ציין שמאז שנעברו העבירות חלף פרק זמן ניכר ונתון זה מחייב התחשבות בנאשם. את טיעונו תמך בהפניות לפסיקה.

דברי הנאשם

6. הנאשם ניצל את זכותו למילה האחרונה. בדבריו לפני טען שלא גנב דבר ולא לקח דבר, וכי הוא אדם ישר שאנשים אחרים קינאו בו ונקמו בו. עוד מסר שיכול היה לסיים את התיק בהסדר טיעון אך לא נהג כך מחמת כבוד משפחתו.

דין והכרעה

ביטול הרשעה

7. לא מצאתי שהנאשם עומד במבחנים שהותוו בפסיקה לשם ביטול הרשעה ועל כן החלטתי להותיר את הרשעתו על כנה.

8. כידוע, נקבעו המבחנים לביטול הרשעה בפסק הדין המנחה - ע"פ 2083/96 **כתב נגד מדינת ישראל**.

(21.08.1997) (להלן: "**הלכת כתב**"). נפסק שם כי כדי להימנע מהרשעתו של נאשם, על הנאשם להוכיח שמתקיימים בעניינו שני תנאים מצטברים: האחד - הרשעתו צפויה לפגוע פגיעה חמורה בשיקומו; והשני - סוג העבירה, על רקע נסיבות המקרה, מאפשר לוותר על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי ביתר שיקולי הענישה.

9. בהתייחס לתנאי בדבר פגיעה חמורה בשיקומו של הנאשם, פגיעה שעלולה להיגרם מעצם הרשעתו, נפסק שעל בית-המשפט להשתכנע כי: "הפגיעה בנאשם הכרוכה בהרשעה אינה שקולה כנגד מידת הפגיעה באינטרס הציבורי בשל ביטול ההרשעה" (ע"פ 3554/16 **יעקובוביץ נגד מדינת ישראל** (11.06.2017)).

10. עוד נקבע בפסיקה כי על הטוען לאי הרשעה להצביע על נזק מוחשי וקונקרטי העלול להיגרם לנאשם כתוצאה מהרשעתו ולעניין זה אין די באפשרויות תיאורטיות - עתידיות (רע"פ 118/2012 **פריגין נגד מדינת ישראל** (01.01.2013)).

11. אשר לתנאי הראשון שעניינו פגיעה חמורה בשיקומו של הנאשם, אהיה מוכן להניח שהרשעת הנאשם בדין תסכל את המשך עבודתו בעירייה וכן תמנע ממנו להתקבל למקומות עבודה אחרים מסיבות מובנות ובפרט כאשר העבירות נעברו במסגרת עבודתו ותוך הפרת האמון שנתן בו מעסיקו. הדברים אמורים אף שלא הובאו ראיות לפנייה למקום עבודה כלשהו או לאי קבלתו לעבודה אחרת.

12. אשר לתנאי השני שלפיו סוג העבירה, על רקע נסיבות המקרה, מאפשר לוותר על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי ביתר שיקולי הענישה, סבורני שהנאשם לא עומד בתנאי זה מהנימוקים שלהלן:

ראשית, הנאשם לא קיבל אחריות על המעשים שעשה ומחזיק עדיין בעמדת חפות קורבנית תוך שהוא תולה את האשמה באחרים וטוען שהורשע אך בשל התנכלות ונקמה מצד עמיתיו לעבודה.

שנית, העבירות שעבר הנאשם נעברו בשיטתיות ובתחכום תוך ניצול תפקידו הניהולי, תוך מעילה באמון מעסיקו, תוך החטאת עובדים אחרים שהיו כפופים לו, ותוך שליחת ידו לקופה הציבורית. בנסיבות אלה כשמהמעשים מגלים חומרה רבה, מתחייבת תגובה אכיפתית הולמת שהרשעה בצדה.

שלישית, שירות המבחן אינו ממליץ על ביטול הרשעתו של הנאשם.

13. מסיבות אלה מצאתי שביטול הרשעתו של הנאשם יפגע באופן מהותי בשיקולי ההלימה וההרתעה ויעמוד בדיספרופורציה לחומרת העבירה וחומרת השלכותיה. עוד מצאתי שהפגיעה בנאשם אם יורשע אינה שקולה כנגד הפגיעה באינטרס הציבורי אם תבוטל הרשעתו.

14. לפיכך, החלטתי אפוא להותיר את הרשעת הנאשם על כנה.

קביעת מתחם העונש ההולם

15. כתב האישום שהוגש נגד הנאשם מתאר עבירות דומות בטיבן ובאופיין שנעברו בסמיכות זמנים, על רקע זה, וכלפי אותו מעסיק - עריית ירושלים. סדרת העבירות מבוססת על זהות רעיונית, קיים קשר הדוק בין כל העבירות, וחוט מקשר שמחבר ביניהן והופך אותן למסכת אחת. לפיכך, בהתאם למבחן הקשר ההדוק שגובש בפסיקה (ע"פ 4910/13 ג'אבר נגד מדינת ישראל (29.10.2014)), דינם של אירועים אלה לצורך קביעת מתחם העונש ההולם כדינו של אירוע אחד, ויש לקבוע בגינם מתחם עונש הולם אחד.

16. כידוע, העיקרון המנחה בקביעת העונש הוא **עיקרון ההלימה**, דהיינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש שיוטל עליו (להלן: "**העיקרון המנחה**").

בית המשפט מצווה לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה בהתאם לעיקרון המנחה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

17. במקרה דנא, **הערכים החברתיים המוגנים** שנפגעו הם אלה:

ערך ההגנה על רכושו של הציבור;

ערך הבטחת התפקוד הנאות של עובדי העירייה ובפרט בתפקידי ניהול ומניעת שחיתות מידות בקרבם;

ערך הבטחת האמון שבין העירייה לעובדיה ומניעת מעילה באמון זה והכול לשם תקינות פעולתה של העירייה;

ערך מתן דוגמה אישית מצד מנהל לעובדיו;

ערך ההגנה על אמון הציבור במינהל הציבורי ובעובדי הציבור.

18. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** אינה מבוטלת וזאת בשל אותם נימוקים שבגינם החלטתי שלא לבטל את ההרשעה כאמור בסעיף 12 לעיל.

19. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה שמנעד הענישה בעבירות דומות או קרובות הוא רחב. בחנתי בין היתר גזרי דין שבהם הורשעו נאשמים בגניבה בידי עובד אף על פי שהנאשם הורשע בגניבה בלבד, שכן מעשי הנאשמים בתיקים אלה דומים במהותם למעשיו של הנאשם. גיבשתי את מסקנותי לאחר שעיינתי בפסיקי הדין שלהלן:

רע"פ 3153/10 **שבתשילי נגד מדינת ישראל** (07.04.2010): נדחתה בקשת רשות ערעור מטעם נאשם שהורשע בגניבה בידי עובד ונידון לעונש בן 8 חודשי מאסר בפועל וקנס. לכתחילה נידון הנאשם בבית משפט השלום למאסר על תנאי, אולם ערעור המדינה על קולת העונש התקבל ובית המשפט המחוזי החמיר את עונשו ל-8 חודשי מאסר כאמור. בנסיבות התיק, הועסק הנאשם במפעל לתכשיטים כמלטש, וגנב בשלוש הזדמנויות שונות ממעסיקו תכשיטי זהב בסכום כולל של כ- \$2000. בית המשפט העליון קבע שהעונש שהטיל בית משפט השלום סוטה מהשורה נוכח החומרה הגלומה במעשי הגניבה מהמעסיק לאור יחסי האמון ששררו בין הצדדים וחזרתם של המעשים בהזדמנויות שונות.

ע"פ (י-ם) 9725-02-14 **קורסיה נגד מדינת ישראל** (06.03.2014): בית המשפט המחוזי דחה את ערעורה של נאשמת שהורשעה בגניבה בידי עובד, ונידונה לעונש בן 50 ימי מאסר בעבודות שירות ומאסר מותנה. בנסיבות התיק עבדה הנאשמת בלשכת המסחר וגנבה כספים שהתקבלו מלקוחות בסך ₪ 66,499. העבירות נעברו במהלך תקופה בת מספר שנים. נקבע כי עונשה של הנאשמת מצוי ברף התחתון של מתחם הענישה, וכי העונש שהוטל עליה הולם את חומרת המעשים ואת תקופת ביצועם. עוד נקבע כי לא ניתן לבטל את הרשעתה של הנאשמת נוכח חומרת העבירות ונסיבותיהן.

ת"פ (ק"ג) 53142-02-16 **מדינת ישראל נגד אבו סולב** (26.02.2018): הנאשם נידון לעונש בן שלושה חודשי מאסר בעבודות שירות לצד עונשים נלווים, לאחר שהורשע בגניבה בידי עובד. בנסיבות התיק גנב הנאשם 640 ליטר דלק בשווי כולל של כ- ₪ 1,700 מחברת הדלק שבה עבד. הנאשם נשא את הרכוש הגנוב בצוואת-חדא עם אחיו בתא המטען של רכבם והשניים נתפסו. הצדדים הגיעו להסדר טיעון אשר כלל עונש מוסכם. בית המשפט מצא שההסדר סביר ומאוזן, אף על פי שהעונש ממוקם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם. אחיו של הנאשם הורשע בגניבה בשווי נמוך והרשעתו בוטלה בהסכמת הצדדים במסגרת הסדר הטיעון.

ת"פ (ק"ג) 36203-12-15 **מדינת ישראל נגד סמואל** (26.04.2017): הנאשם נידון למאסר על תנאי ועונשים נלווים לאחר שהורשע על פי הודאתו בגניבה בעת שנשא מאסר בעבודות שירות בתחנת המשטרה. הנאשם גנב משרדו של קצין בתחנה חמישה כרטיסי תדלוק ששווי כל אחד מהם ₪ 197.

ת"פ (רמ') 2473-12-14 **משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נגד זכאי** (30.10.2016): הנאשמת נידונה לצו של"צ לצד עונשים נלווים, לאחר שהורשעה ב-17 עבירות גניבה. הנאשמת הועסקה כקופאית בסופרמרקט וקשרה קשר עם קופאית אחרת לגנוב מוצרים. נקבע שמתחם העונש ההולם את המקרה נע בין צו של"צ ועד ל-8 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ (רח') 27767-03-14 **מדינת ישראל נגד גולדין** (19.01.2015): הנאשם נידון למאסר מותנה ופיצוי, לאחר שהורשע בגניבה על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון. הנאשם עבד בניקיון במחסן של חברה ויחד עם עובד אחר שהועסק כנהג, גנבו השניים עשרה בקבוקי שתייה חריפה ממחסן החברה בשווי מוערך של כ- 2,000 ₪. בית המשפט קבע שמתחם העונש ההולם את המקרה נע בין עונש צופה פני עתיד ועד לשישה חודשי מאסר בעבודות שירות.

20. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, נתתי דעתי לנסיבות הבאות:

א. **התכנון שקדם לביצוע העבירות;** הנאשם הורשע בארבע עבירות אשר נפרשו על פני תקופה בת מספר חודשים כך שלא מדובר על מעידה ספונטנית וחד פעמית. נסיבות ביצוע העבירות שפורטו בהכרעת הדין מלמדות על תכנון מקדים, התארגנות והסתרה של המעשים.

ב. **חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירות;** הנאשם יזם את העבירות והיה הנהנה היחיד מפירותיהן. לצורך ביצוע העבירות, נעזר הנאשם בעובדים שהיו כפופים לו. באירוע אחד הזעיק עובד מביתו והורה לו לסייע לו להעביר מכלי הסולר מהמוסך לביתו הפרטי. באירוע אחר הורה לעובד לתצפת מבעד לחלון המוסך ולוודא שאיש אינו רואה את מעשיו ואחר כך הורה לעובד להתלוות אליו לנסיעה לביתו. באירוע נוסף שוב הורה לעובד להתלוות אליו לנסיעה לביתו לאחר שהעמיס לרכבו מכלי סולר. המעשים הצריכו כאמור תכנון ותחכום שנועדו להסתרת המעשים ונעשו תוך ניצול נגישותו של הנאשם כמנהל עבודה במוסך לכלי- הרכב ולסולר, ותוך הפרת האמון שנתן בו המעסיק. כך למשל הערים הנאשם על מעסיקו כאשר דיווח על אירוע תקלה ברכב אשר לא התרחש במציאות כדי לכסות על הגניבה. מהראיות שהובאו במשפט מצטיירת תמונה עגומה, שלפיה חלקו של הנאשם בעבירות הוא עיקרי ולא זו בלבד שחטא אלא שגם החטיא אחרים.

ג. **הנזק שנגרם מביצוע העבירות;** הנאשם גנב סולר ששייך לעריית ירושלים בכמות ידועה בסך כולל של למעלה מ-340 ליטרים (באחד האירועים לא ידועה הכמות). מדובר כאמור בכספי ציבור. ברם מעבר לנזק הכלכלי הטמיע הנאשם נורמות של שחיתות מידות במקום העבודה והשחית את עובדיו בהחטאו גם אותם. כן פגע הנאשם באמון שרוחש המעסיק לעובדיו ובאמון הציבורי בעריית ירושלים.

ד. **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות;** שירות המבחן התקשה להתחקות אחר הרקע העומד בבסיס העבירות וזאת בעקבות הכחשתו של הנאשם. עם זאת משמדובר בעבירת רכוש, ההנחה הסבירה היא שהרקע הוא בצע כסף.

21. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 י"ג), ולאחר שקלול מכלול הנסיבות והשיקולים במקרה דנא, אני סבור **שמתחם העונש ההולם את המעשה נע בין צו של"צ לצד מאסר על תנאי וקנס או פיצוי ועד לתקופת מאסר בפועל בת מספר חודשים אפשר בעבודות שירות לצד עונשים נלווים.**

22. במקרה דנא, לא מצאתי שקיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולה.

גזירת העונש המתאים לנאשם

23. בגזירת העונש המתאים לנאשם, רשאי בית המשפט להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** ולתת להן משקל, ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם.

בהתאם לכך נתתי דעתי לנסיבות הבאות:

א. **הנזקים שנגרמו לנאשם מביצוע העבירה ומהרשעתו;** בעקבות ההליכים בתיק זה הושעה הנאשם מעבודתו בעירייה. מאז השעייתו הנאשם אינו עובד ומשתכר רק מחצית משכרו. הנאשם מסר לשירות המבחן שבעקבות צמצום הכנסתו הוא נאלץ להפסיק את מימון לימודי הרפואה של בנו בגרמניה, ובשל כך הפסיק הבן את לימודיו וחזר לארץ. עוד מסר לשירות המבחן שסביר להניח שלא ימצא עבודה בתחום המכונאות עקב הפגיעה הקשה בשמו הטוב ובמעמדו המקצועי. עולה אפוא שהנאשם ספג נזקים כבדים עוד טרם הורשע ועוד טרם נגזר דינו.

ב. **אי נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו;** הנאשם כפר באשמתו ובחר לנהל את התיק ולהיאבק על חפותו. על פי התסקיר, הנאשם מחזיק בעמדה קורבנית ומשליך את האחריות על אחרים, וכך עלה גם מדבריו לפני בפרשת העונש. לנאשם שמורה זכותו לטעון לחפותו ולהאמין בה, ואין לזקוף זאת לחובתו. כך נקבע במפורש בסעיף 40"א(6) לחוק שזו לשונו: **"...ואולם כפיר הבאשמה הוניהול משפט על ידי הנאשם לא יזקף לחובתו"**. עם זאת, משכפר הנאשם באשמה והוא אינו מקבל אחריות על מעשיו, אינו מצטער, ואינו מביע חרטה, לא יוכל ליהנות מההקלות השמורות למי שהודה.

ג. **חלופי הזמן מעת ביצוע העבירה;** העבירות שבהן הורשע הנאשם התרחשו בשנים 2014-2015. החקירה בעיריית ירושלים התנהלה בשנת 2015 והחקירה במשטרת ישראל הסתיימה בתחילת שנת 2016. כתב האישום הוגש ביום 09.04.2017. היום מצויים אנו על סף שנת 2021 בחלופי זמן ניכר מעת שנעברו העבירות. לפיכך אתחשב בחלופי הזמן בשני מובנים. הראשון, עינוי הדין שנגרם לנאשם כתוצאה מהתמשכות ההליכים בעניינו. השני, אי פתיחת תיקים חדשים נגד הנאשם במהלך התקופה שחלפה מאז האירועים.

ד. **היעדר עבר פלילי;** הנאשם אדם נורמטיבי נעדר עבר פלילי מכל סוג שהוא שזו לו מעידה ראשונה בפלילים.

24. לאחר שנתתי דעתי לכלל הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה הגעתי לכלל מסקנה שיש למקם את הנאשם **ברף התחתון של מתחם העונש ההולם**, קרי, לגזור על הנאשם צו של"צ לצד מאסר על תנאי ופיצוי לעיריית ירושלים.

סוף דבר

25. לאחר ששקלתי את רכיבי הענישה השונים - סוגם, מידתם והשפעתם ההדדית, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים כדלקמן:

א. **צו שירות לתועלת הציבור בן 300 שעות**, בהתאם לתכנית שיגיש שירות המבחן עד ליום 19.11.2020. שירות המבחן יהא רשאי לשנות את מקום ההשמה ללא צורך בפנייה לבית המשפט.

בהתאם לאמור בסעיף 71א(ה) לחוק העונשין, הנאשם מוזהר בזאת שעליו למלא אחר הוראות צו השל"צ שאם לא כן, יהיה צפוי לתוצאות האמורות בסעיף 71ד לחוק העונשין, קרי, בית המשפט יהיה רשאי לבטל הצו ולהטיל עליו עונש אחר במקומו.

ב. **מאסר בן חמישה חודשים שאותו לא יישא הנאשם אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים מהיום עבירת גניבה ויורשע בה בתוך התקופה או לאחריה.**

ג. **פיצוי לעיריית ירושלים בסך 5,000 ₪.** הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט וישולם בעשרה תשלומים שווים ורצופים. התשלום הראשון ישולם ביום 01.12.2020 ויתר התשלומים ישולמו בכל 1 בחודש בתשעת החודשים העוקבים.

לא ישולם תשלום במועדו תעמוד יתרת הפיצוי לפירעון מידי ותישא הפרשי הצמדה וריבית מיום גזר הדין ועד למועד התשלום המלא בפועל.

מזכירות בית המשפט תמציא את העתק גזר דין לשירות המבחן למבוגרים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"א חשוון תשפ"א, 29 אוקטובר 2020, במעמד הצדדים.